

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 463/2010-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. decembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. J. H., B., zastúpeného advokátom JUDr. V. J., B., a MUDr. D. H., C., U., vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C/15/2008 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 3 C/329/2001) a takto

r o z h o d o l :

1. Konanie o sťažnosti Mgr. J. H. sa z a s t a v u j e z dôvodu jeho úmrtia.
2. Sťažnosť MUDr. D. H. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. mája 2010 doručená sťažnosť Mgr. J. H. (ďalej len „sťažovateľ“) a MUDr. D. H. (ďalej len „sťažovateľka“ alebo „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C/15/2008 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 3 C/329/2001).

K sťažnosti bolo pripojené splnomocnenie sťažovateľa na jeho zastupovanie právnym zástupcom v konaní pred ústavným súdom z 11. mája 2010.

Sťažnosť však nespĺňala náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v 20 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), a preto ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľov, aby v lehote 5 dní od doručenia výzvy odstránil nedostatky návrhu na začatie konania pred ústavným súdom a predložil splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľ v reakcii na výzvu ústavného súdu podaním doručeným ústavnému súdu 3. júna 2010 požiadal o predĺženie lehoty, keďže sťažovateľka mala trvalý pobyt v zahraničí, čomu ústavný súd vyhovel a oznámil mu, že splnomocnenie môže predložiť do 8. júla 2010.

Keďže zásielka sťažovateľom v odbernej lehote na pošte prevzatá nebola, ústavný súd ho 31. augusta 2010 vyzval, aby doplnil sťažnosť do 30. septembra 2010.

Dňa 14. septembra 2010 sa však zásielka adresovaná sťažovateľovi vrátila s poznámkou poštového úradu, že adresát, ktorému bola výzva doručovaná, zomrel.

Ústavný súd neskôr výzvami z 22. septembra 2010 a 19. októbra 2010 vyzval právneho zástupcu sťažovateľov, aby predložil kvalifikované splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľky a potvrdenie o tom, že došlo k úmrtiu sťažovateľa, a žiadal, aby predložil dôkaz o jeho úmrtí. Tieto výzvy boli riadne právnenému zástupcovi doručené 27. septembra, resp. 25. októbra 2010, ale právny zástupca na ne vôbec nereagoval.

Ústavný súd preto následne vyzval okresný súd na vyjadrenie k sťažnosti, ktorý mu 30. novembra 2010 oznámil, že v predmetnej veci bol už vyhlásený rozsudok 13. mája 2010, ale po vyhlásení rozsudku sťažovateľ zomrel a v súčasnosti okresný súd vykonáva úkony s cieľom zistiť dedičov, pričom *„doposiaľ nie je okruh dedičov známy, a preto nie je možné rozsudok doručiť“*.

1. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 104 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku ústavný súd najprv skúmal podmienky konania a zistil prekážku postupu konania podľa § 107 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v prípade sťažovateľa, ktorý stratil spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie pred ústavným súdom skončilo.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd konanie vo veci sťažnosti sťažovateľa zastavil (bod 1 výroku uznesenia).

V danom prípade by mohlo prichádzať do úvahy konať o sťažnosti s jeho dedičmi (podobne IV. ÚS 1263/03), ale túto možnosť ústavný súd v súčasnosti nemohol akceptovať, pretože zo sťažnosti vyplynulo, že okruh dedičov ešte nie je známy a nikto sa k jeho sťažnosti na ústavnom súde zatiaľ nepripojil.

2. Čo sa týka sťažovateľky, ústavný súd odmietol sťažnosť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (bod 2 výroku), pretože právny zástupca, ktorý ju v záhlaví

sťažnosti označil ako sťažovateľku, na výzvy ústavného súdu, ktoré osobne riadne prevzal, vôbec nereagoval a ústavnému súdu nebolo predložené dosiaľ žiadne kvalifikované splnomocnenie na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, hoci na odstránenie týchto nedostatkov bola prostredníctvom právneho zástupcu vyzvaná a rovnako bola upozornená na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť v predloženej podobe nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, a keďže od povinného zastúpenia advokátom v konaní pred ústavným súdom nie je možné upustiť (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde), sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 139/2010).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2010